

ที่ มท 0911/ว 99

กรมราชทัณฑ์

222 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลสวนใหญ่
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

24 กันยายน 2540

เรื่อง การนับโทษของนักโทษเด็ดขาดหลบหนีการควบคุม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการและผู้ปกครองทัณฑสถาน
สถานกักกันและสถานกักขัง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกรมราชทัณฑ์ ด่วนมาก ที่ มท 0911/1869
ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2540
2. สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ด่วนมาก ที่ อส 0017/13944
ลงวันที่ 11 กันยายน 2540

กรมราชทัณฑ์ ขอส่งสำเนาหนังสือกรมราชทัณฑ์ ด่วนมาก ที่ มท 0911/1869 ลงวันที่ 17
มิถุนายน 2540 และ สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ด่วนมาก ที่ อส 0017/13944 ลงวันที่ 11
กันยายน 2540 ตอบข้อหารือเรือนจำกลางคลองไผ่ เรื่อง การนับโทษของนักโทษเด็ดขาดหลบหนีการควบคุม
มาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภัย จันทนจุลกะ)

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

กองนิติการ

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบ

โทร.9673360

โทรสาร 9673360

(สำเนา)

ควมมาก

ที่ มท 0911/1869

กรมราชทัณฑ์

222 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลสวนใหญ่
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

17 มิถุนายน 2540

เรื่อง การขอการนับโทษของนักโทษเด็ดขาดหลบหนีการควบคุม

เรียน อัยการสูงสุด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด และสำเนาหมายลดโทษ จำนวน 25 ฉบับ
2. สำเนาเอกสารการอภัยโทษ และย้ายเรือนจำเพื่อดำเนินคดี จำนวน 14 ฉบับ

ด้วยกรมราชทัณฑ์ได้รับขอหารือ ของเรือนจำกลางคลองไผ่เกี่ยวกับการนับโทษของนักโทษเด็ดขาดชายสมนึก เอี่ยมวงษา โดยมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการต้องโทษของนักโทษเด็ดขาดชายสมนึกฯ ดังนี้

1. นักโทษเด็ดขาดชายสมนึก เอี่ยมวงษา ต้องโทษคดีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 65/2518 ของศาลจังหวัดระยองกำหนดโทษจำคุก 50 ปี ได้รับพระราชทานอภัยโทษ 4 ครั้ง ตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. 2518, 2519, 2520 และ 2522 เหลือกำหนดโทษจำคุก 7 ปี 6 เดือน 3 วัน นับตั้งแต่วันที่ 6 พฤศจิกายน 2517 ต่อมานักโทษเด็ดขาดชายสมนึกฯ ได้ย้ายจากเรือนจำกลางระยองไปอยู่เรือนจำกลางบางขวางและเรือนจำกลางคลองไผ่ ตามลำดับ และในระหว่างต้องโทษดังกล่าวนักโทษเด็ดขาดชายสมนึกฯ ได้หลบหนีไปจากการควบคุมของเรือนจำกลางคลองไผ่ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2522 ขณะต้องโทษมาแล้ว 4 ปี 9 เดือน 21 วัน และเหลือโทษจำคุกต่อไปอีก 2 ปี 8 เดือน 17 วัน

2. ภายหลังจากที่ได้หลบหนีไปจากเรือนจำกลางคลองไผ่แล้วนักโทษเด็ดขาดชายสมนึกฯ ได้กระทำความผิดขึ้นอีกในเขตศาลจังหวัดชลบุรี และเขตศาลจังหวัดระยอง ดังนี้

คดีที่ 1 ความผิดฐานปล้นทรัพย์มีและพกพาอาวุธปืนฯ ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2791/2526 ของศาลจังหวัดชลบุรี กำหนดโทษจำคุก 14 ปี 4 เดือน คดีถึงที่สุดเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2528 นับโทษตั้งแต่วันที่ 28 เมษายน 2526 ได้รับพระราชทานอภัยโทษ 3 ครั้ง ตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. 2530, 2531 และ 2533 เหลือกำหนดโทษจำคุก 8 ปี 1 เดือน 26 วัน คดีนี้พ้นโทษเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2534 แล้ว

/คดีที่ 2...

คดีที่ 2 ความผิดฐานร่วมกันปล้นทรัพย์ ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2283/2531 ของศาลจังหวัดระยอง กำหนดโทษจำคุก 18 ปี นับโทษต่อคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2791/2526 ของศาลจังหวัดชลบุรี (คดีที่ 1) คือ นับตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน 2534 ชังมาแล้ว 160 วัน ได้รับพระราชทานอภัยโทษ 3 ครั้ง ตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. 2533, 2535 และ 2539 เหลือกำหนดโทษจำคุก 6 ปี 8 เดือน 4 วัน กำหนดพ้นโทษวันที่ 15 กันยายน 2540 .

3. ในระหว่างต้องโทษจำคุก ในคดีหมายเลขแดงที่ 2791/2526 ที่เรือนจำกลางระยอง สถานีตำรวจภูธรอำเภอสัตตวิสัย จังหวัดนครราชสีมา ได้มีคำขอให้ย้ายนักโทษเด็ดขาดชาย สมนึกฯ ไปคุมขังไว้ที่เรือนจำอำเภอสัตตวิสัย เพื่อดำเนินคดีในความผิดฐานหลบหนีการควบคุมของเรือนจำกลางคลองไผ่ และเพื่อความปลอดภัยในการควบคุม เรือนจำอำเภอสัตตวิสัย ได้ย้ายนักโทษเด็ดขาดชาย สมนึกฯ ไปคุมขังยังเรือนจำกลางคลองไผ่ เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2532

เมื่อเรือนจำกลางคลองไผ่ ได้รับตัวนักโทษเด็ดขาดชายสมนึกฯ เข้าคุมขังเพื่อดำเนินคดีฐานหลบหนีฯ ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 188/2532 ของศาลจังหวัดสกลนคร ศาลได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุก 6 เดือน ให้นับโทษต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ 65/2518 ของศาลจังหวัดระยอง (คดีที่นักโทษเด็ดขาดชายสมนึกฯ ได้หลบหนีการควบคุม)

เรือนจำกลางคลองไผ่มีความไม่ชัดเจนในการนับโทษต่อนักโทษเด็ดขาดชายสมนึกฯ ในคดีที่หลบหนี (คดีมาฟ้องโดยเจตนาในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 65/2518) ว่าจะนับโทษที่เหลือจำคุกอีก 2 ปี 8 เดือน 17 วัน จะต้องเริ่มนับโทษต่อตั้งแต่วันที่ใด

จากกรณีตามข้อเท็จจริงที่กล่าวมาแล้ว กรมราชทัณฑ์จึงขอหารือว่า

1. การที่เรือนจำอำเภอสัตตวิสัยรับตัวนักโทษเด็ดขาดชายสมนึกฯ มาจากเรือนจำกลางระยองเพื่อดำเนินคดีฐานหลบหนีการควบคุม แต่ต้องย้ายไปคุมขังไว้ที่เรือนจำกลางคลองไผ่ เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2532 เพื่อความปลอดภัยในการควบคุมเนื่องจากโทษสูง และขณะนั้นนักโทษเด็ดขาดชายสมนึกฯ ยังรับโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2791/2526 ของศาลจังหวัดชลบุรีอยู่และมีคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2283/2531 ของศาลจังหวัดระยองนับโทษต่ออีก 1 คดี จะเริ่มนับโทษจำคุกที่เหลือหลบหนี (2 ปี 8 เดือน 17 วัน) ตั้งแต่วันที่ใดจึงจะถูกต้อง วันที่เรือนจำอำเภอสัตตวิสัยได้รับตัวจากเรือนจำกลางระยอง หรือวันที่เรือนจำกลางคลองไผ่รับตัวจากเรือนจำอำเภอสัตตวิสัย หรือต้องรับโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2791/2526 ของศาลจังหวัดชลบุรีและคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2283/2531 ของศาลจังหวัดระยองให้หมดสิ้นเสียก่อน

/2. หากต้อง...

2. หากต้องรับโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2791/2526 ของศาลจังหวัดชลบุรี และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2283/2531 ของศาลจังหวัดระยองก่อนแล้ว จึงมารับโทษที่เหลือขณะหลบหนี (เริ่มนับวันที่ 15 กันยายน 2540) จะมีปัญหาในเรื่องล่วงเลยอายุความการลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98 อย่างไรหรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา ผลเป็นประการใด โปรดแจ้งให้กรมราชทัณฑ์ทราบด้วย
กรมราชทัณฑ์ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ :

(ลงชื่อ) ไกวัล สากิยลักษณ์
(นายไกวัล สากิยลักษณ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมราชทัณฑ์

กองนิติการ

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบ

โทร. 9673360

โทรสาร 9673359

๒๒๒๑๒๗-๒

สำเนาถูกต้อง

(นายสมยศ วงศ์กุล)

นิติกร 3

อรรณพ/คต

สมยศ/ทาน

กันยายน 2540

(สำเนา)

ด่วนมาก

ที่ อส 0017/13944

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าพิชัย กรุงเทพฯ 10200

11 กันยายน 2540

เรื่อง หารือการนับโทษของนักโทษเด็ดขาดหลบหนีการควบคุม

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ด่วนมาก ที่ มท 0911/1869 ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2540

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำวินิจฉัยข้อหารือสำนักงานอัยการสูงสุด เรื่อง หารือการนับโทษของนักโทษเด็ดขาด

หลบหนีการควบคุม จำนวน 6 แผ่น

ตามที่หนังสือที่อ้างถึง กรมราชทัณฑ์ได้ขอหารือสำนักงานอัยการสูงสุด เรื่อง การนับโทษของนักโทษเด็ดขาดหลบหนีการควบคุม ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นปรากฏตามคำวินิจฉัยข้อหารือซึ่งส่งมาพร้อมหนังสือ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

มณูญ จรูญพร

(นายมนูญ จรูญพร)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานที่ปรึกษาอัยการ

โทร. 223-8970 223-4803

โทรสาร 224-1477 226-5700

สำเนาถูกต้อง

อรรถพร/กต

สมยศ/ทวน

(นายสมยศ วงศ์กุล)

นิติกร 3

คำวินิจฉัยข้อหารือ
สำนักงานอัยการสูงสุด
เรื่อง หารือการนับโทษของนักโทษเด็ดขาดหลบหนีการควบคุม

กรมราชทัณฑ์ได้ส่งหนังสือด่วนมาก ที่ นท 0911/1869 ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2540 มาหาเรือสำนักงานอัยการสูงสุด เรื่อง การนับโทษของนักโทษเด็ดขาดหลบหนีการควบคุม

ข้อเท็จจริง

นักโทษเด็ดขาดชายสมนึก เข้มมวงษา (นช.สมนึกฯ) ต้องโทษคดีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ศาลจังหวัดระยองกำหนดโทษจำคุก 50 ปี ตามคดีหมายเลขแดงที่ 65/2518 (คดีที่ 1) นช.สมนึกฯ ได้รับการอภัยโทษ 4 ครั้ง เหลือโทษจำคุก 7 ปี 6 เดือน 3 วัน นับตั้งแต่วันที่ 6 พฤศจิกายน 2517 นช.สมนึกฯ ย้ายจากเรือนจำกลางระยองไปอยู่เรือนจำกลางบางขวาง และเรือนจำกลางคลองไผ่ ตามลำดับ ในระหว่างต้องโทษคดีดังกล่าว นช.สมนึกฯ หลบหนีจากเรือนจำกลางคลองไผ่ ไปเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2522 รับโทษมาแล้ว 4 ปี 9 เดือน 21 วัน เหลือโทษจำคุกอีก 2 ปี 8 เดือน 17 วัน ระหว่างหลบหนี นช.สมนึกฯ ไปกระทำความผิดอีก 2 คดี ในข้อหาปล้นทรัพย์ ที่จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง ดำรวจจับได้ถูกดำเนินคดีและต้องคำพิพากษาของศาล ดังนี้

1. คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2791/2526 ของศาลจังหวัดชลบุรี (คดีที่ 2) ข้อหาปล้นทรัพย์ มีและพกพาอาวุธปืน กำหนดโทษจำคุก 14 ปี 4 เดือน คดีถึงที่สุดเมื่อ 17 มิถุนายน 2528 นับโทษตั้งแต่ 28 เมษายน 2526 ได้รับพระราชทานอภัยโทษ 3 ครั้ง เหลือโทษจำคุก 8 ปี 1 เดือน 26 วัน คดีนี้พ้นโทษแล้วเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2534

2. คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2283/2531 ของศาลจังหวัดระยอง (คดีที่ 3) ข้อหาร่วมกันปล้นทรัพย์ กำหนดโทษจำคุก 18 ปี นับโทษต่อจากคดีที่ 2 คือนับตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน 2534 จังแล้ว 160 วัน ได้รับพระราชทานอภัยโทษ 3 ครั้ง เหลือโทษจำคุก 6 ปี 8 เดือน 4 วัน กำหนดพ้นโทษในวันที่ 15 กันยายน 2540

ระหว่างต้องโทษจำคุกในคดีที่ 2 ที่เรือนจำกลางระยอง สถานีตำรวจภูธรอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ขอให้ย้าย นช.สมนึกฯ ไปขังที่เรือนจำอำเภอสีคิ้ว เพื่อดำเนินคดีในความผิดฐานหลบหนีการควบคุมของเรือนจำกลางคลองไผ่ระหว่างต้องโทษในคดีที่ 2 และเพื่อความมีปัสถ์ภัยในการควบคุม เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2532 เรือนจำอำเภอสีคิ้ว ย้าย นช.สมนึกฯ ไปขังยังเรือนจำ

กลางคลองไผ่ ศาลจังหวัดสกลนครได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุก 6 เดือน ในข้อหาหลบหนีไปจากการควบคุม ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 188/2532 (คดีที่ 4) ให้รับโทษต่อจากคดีที่ 1

ข้อหาข้อ 1

กรมราชทัณฑ์ขอหาว่า

1. การรับตัว นช.สมนึกฯ มาดำเนินคดี ข้อหาหลบหนีการควบคุมที่เรือนจำอำเภอสกลนคร และย้ายไปเรือนจำกลางคลองไผ่ เพื่อความปลอดภัยเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2532 นั้น ขณะย้ายไป นช.สมนึกฯ กำลังรับโทษในคดีที่ 2 อยู่และนำมาขังที่เรือนจำกลางคลองไผ่ต่อจนพ้นโทษ และคดีที่ 3 พิพากษาให้รับโทษต่อจากคดีที่ 2 จะนับโทษในคดีที่ 1 ที่เหลืออีก 2 ปี 8 เดือน 17 วัน ตั้งแต่วันใดจึงจะต้อง นับจากวันที่เรือนจำอำเภอสกลนครได้รับตัว นช.สมนึกฯ จากเรือนจำกลางระยอง หรือวันที่เรือนจำกลางคลองไผ่รับตัวจากเรือนจำอำเภอสกลนคร หรือต้องรับโทษในคดีที่ 2 และคดีที่ 3 ให้หมดก่อน

2. หากต้องรับโทษจำคุกในคดีที่ 2 และคดีที่ 3 ก่อน จึงมารับโทษที่เหลือขณะหลบหนี (เริ่มนับวันที่ 15 กันยายน 2540) จะมีปัญหาในเรื่องลงเลยอายุความการลงโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98. อย่างไร หรือไม่

ข้อพิจารณา

ได้พิจารณาปัญหาข้อหาดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

1. ตามปัญหาข้อหาข้อ 1 ว่าจะนับโทษในคดีที่ 1 ที่เหลืออีก 2 ปี 8 เดือน 17 วัน ต่อจากการรับโทษในคดีที่ 2 และคดีที่ 3 ให้เสร็จสิ้นก่อน หรือนับโทษที่เหลือดังกล่าวในคดีที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2532 อันเป็นวันที่ย้าย นช.สมนึกฯ ไปเรือนจำอำเภอสกลนครหรือย้ายไปเรือนจำกลางคลองไผ่นั้น พิจารณาแล้วเห็นวาระหว่างหลบหนี นช.สมนึกฯ ถูกจับมาในคดีที่ 2 และคดีที่ 3 ไม่ได้ถูกจับมาเพื่อดำเนินคดีข้อหาหลบหนีการควบคุมและศาลจังหวัดชลบุรีในคดีที่ 2 ไม่ได้ตัดสินให้รับโทษต่อจากคดีที่ 1 ที่หลบหนีไป นอกจากนั้นศาลจังหวัดระยองในคดีที่ 3 ให้รับโทษต่อจากคดีที่ 2 ซึ่ง นช.สมนึกฯ ก็ได้รับโทษตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดชลบุรีในคดีที่ 2 ตามหมายจำคุกของศาลระบุนให้ขังในความผิดฐานปล้นทรัพย์ มีและพักพาวุธปืน ต่อมาในระหว่างที่รับโทษอยู่นั้น นช.สมนึกฯ ถูกย้ายไปขังที่เรือนจำอำเภอสกลนคร เพื่อดำเนินคดีในข้อหาหลบหนีการควบคุมที่ศาลอำเภอสกลนคร และในที่สุดได้ย้ายไปขังที่เรือนจำกลางคลองไผ่เพื่อความปลอดภัย การควบคุมตัวระหว่างนั้น ก็ยังเป็นการขังตามหมายจำคุกในคดีที่ 2 จนพ้นโทษวันที่ 23 มิถุนายน 2534 และเริ่มจำคุกตามหมายจำคุกของศาลจังหวัดระยอง ในคดีที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน 2534 ซึ่งจะครบกำหนดจำคุกในวันที่ 15 กันยายน 2540 การควบคุมตัว นช.สมนึกฯ ที่เรือนจำอำเภอสกลนคร และเรือนจำกลาง

คลองไผ่ จึงเป็นการคุมขังในคดีที่ 2 และ 3 ต่างหากจากโทษในคดีที่ 1 และในช่วงเวลารับโทษดังกล่าว นช.สมนึกฯ ก็มิได้อยู่ในระหว่างรับโทษตามหมายจำคุกของศาลจังหวัดระยองในคดีที่ 1 ดังนั้น แม้ว่าจะไม่ได้ขอให้ศาลพิพากษาให้รับโทษคดีข้อหาปล้นทรัพย์ในคดีที่ 2 หรือ 3 ต่อจากโทษในคดีที่ 1 ก็ตาม แต่เมื่อ นช.สมนึกฯ ยังไม่ได้รับโทษตามหมายจำคุกในคดีที่ 1 จึงต้องเริ่มนับโทษ นช.สมนึกฯ ที่เหลืออีก 2 ปี 8 เดือน 17 วัน ต่อในวันที่ 15 กันยายน 2540 จนครบก่อน แล้วจึงนับโทษตามหมายจำคุกของศาลจังหวัดสกลนครในคดีที่ 4 ที่ให้รับโทษจำคุก 6 เดือน ต่อจากโทษในคดีที่ 1 ตามนัยคำวินิจฉัยฎีกาที่ 146/2526

2. ตามปัญหาข้อหาหรือ ข้อ 2 กรณีที่ นช.สมนึกฯ ต้องรับโทษในคดีที่ 2 และคดีที่ 3 ก่อน จึงมารับโทษที่เหลือต่ออีก 2 ปี 8 เดือน 17 วัน (เริ่มนับวันที่ 15 กันยายน 2540) จะมีปัญหาในเรื่องล่วงเลยการลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ว่า เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ใด ผู้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนเพราะหลบหนี ถ้ายังไม่ได้ตัวผู้หนีมาเพื่อรับโทษ นับแต่วันที่ถูกกระทำความผิดหลบหนี ถ้าเกินกำหนดเวลา 20 ปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี และสิบปี สำหรับโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี เป็นอันล่วงเลยการลงโทษ จะลงโทษผู้นั้นไม่ได้²

1 คำวินิจฉัย ฎีกาที่ 146/2526

เรื่อง นับโทษต่อในคดีที่ผู้ต้องขังหลบหนี

ผู้ต้องขังถูกควบคุมและคุมขังอยู่ในคดีอื่นซึ่งเป็นการต้องโทษขณะที่หลบหนีการคุมขังในคดีเดิม แม้จะมีได้ขอให้ศาลพิพากษาให้รับโทษในคดีอื่นไว้ต่อจากโทษจำคุกในคดีเดิมก็ตาม เมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษคดีอื่นแล้วก็ต้องนำตัวผู้ต้องขังมารับโทษต่อตามคำพิพากษาของศาลในคดีเดิม

2 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98 บัญญัติว่า

เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ใด ผู้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนี ถ้ายังมิได้ตัวผู้หนีมาเพื่อรับโทษนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือนับแต่วันที่ถูกกระทำความผิดหลบหนี แล้วแต่กรณี เกินกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ เป็นอันล่วงเลยการลงโทษ จะลงโทษผู้นั้นไม่ได้

- (1) ยี่สิบปี สำหรับโทษ ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี
- (2) สิบห้าปี สำหรับโทษ จำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี
- (3) สิบปี สำหรับโทษ จำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี
- (4) ห้าปี สำหรับโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงมาหรือโทษอย่างอื่น

กรณีตามปัญหา นช.สมนึกฯ หลบหนีไปจากเรือนจำกลางคลองไผ่ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2522 ขณะที่รับโทษอยู่ในคดีที่ 1 ที่ศาลจังหวัดระยองตัดสิน ลงโทษจำคุก 50 ปี และแม้ว่าได้รับพระราชทานอภัยโทษ 3 ครั้ง เหลือโทษจำคุกเพียง 7 ปี 6 เดือน 3 วัน ก็ตาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98 ใช้คำว่า "เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ใด" มิได้ระบุถึงกรณีที่มีการได้รับพระราชทานอภัยโทษไว้แต่ประการใด จึงต้องตีความโดยเคร่งครัด ว่าเป็นกำหนดโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น ดังนั้น ระยะเวลาล่วงเลยการลงโทษ นช.สมนึกฯ จะต้องมีการกำหนด 20 ปี สำหรับความผิดที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก 50 ปี โดยเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้กระทำความผิดหลบหนี คือวันที่ 24 สิงหาคม 2522 จนถึงวันที่ 24 สิงหาคม 2542 ซึ่งขณะนี้ นช.สมนึกฯ จะพ้นโทษในวันที่ 15 กันยายน 2540 จึงเริ่มนับโทษที่เหลือ 2 ปี 8 เดือน 17 วัน กับอีก 6 เดือน ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดสกลนครในคดีที่ 4 ได้ ไม่เห็นอันล่วงเลยการลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98

คำวินิจฉัย

สำนักงานอัยการสูงสุดมีความเห็น ดังนี้

1. ตามปัญหาข้อหารื้อข้อ 1 การที่ นช.สมนึกฯ ถูกจับและศาลพิพากษาลงโทษจำคุก เนื่องจากกระทำความผิดในข้อหาปล้นทรัพย์และพกพาอาวุธปืน ในคดีอาญาหมายเลขแดงของศาลจังหวัดชลบุรี ที่ 2791/2526 และร่วมกันปล้นทรัพย์ในคดีอาญาหมายเลขแดงของศาลจังหวัดระยอง ที่ 2283/2531 และถูกคุมขังที่จังหวัดระยอง ที่เรือนจำอำเภอสีคิ้ว และที่เรือนจำกลางคลองไผ่นั้น เป็นการคุมขังตามหมายจับของศาลในคดีอื่น มิใช่เพื่อดำเนินคดีฐานหลบหนีจากที่คุมขัง หรือรับโทษที่เหลืออยู่ในคดีอาญาหมายเลขแดงของศาลจังหวัดระยอง ที่ 65/2518 ดังนั้น แม้จะไม่ได้ขอให้ศาลนับโทษในคดีหมายเลขแดงของศาลจังหวัดระยอง ที่ 65/2518 ที่เหลือ 2 ปี 8 เดือน 17 วัน ต่อจากคดีอื่นก็ตาม แต่เมื่อ นช.สมนึกฯ ยังไม่ได้รับโทษดังกล่าว นช.สมนึกฯ จึงต้องรับโทษที่เหลือ 2 ปี 8 เดือน 17 วัน ต่อในวันที่ 15 กันยายน 2540 จนครบแล้วจึงนับโทษต่ออีก 6 เดือน ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดสกลนคร ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 188/2532

2. ตามปัญหาข้อหารื้อข้อ 2 การที่ นช.สมนึกฯ หลบหนีไปจากเรือนจำกลางคลองไผ่ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2522 ในขณะที่รับโทษจำคุกตามหมายจับของศาลจังหวัดระยองในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 65/2518 ให้ลงโทษจำคุก 50 ปี ซึ่งต่อมาได้รับการพระราชทานอภัยโทษ 3 ครั้ง จนเหลือโทษจำคุกเพียง 7 ปี 6 เดือน 3 วัน นั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 98 บัญญัติว่า "เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ใด....." โดยมีได้ระบุถึงกรณีที่มีการรับพระราชทานอภัยโทษไว้แต่ประการใด กรณีจึงต้องตีความว่าเป็นโทษที่ศาลกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ดังนั้น ระยะเวลา

ลวงเลวการลงโทษ สำหรับความผิดที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก 50 ปี จึงมีกำหนด 20 ปี นับแต่วันที่ถูกกระทำความผิดหลบหนี คือวันที่ 24 สิงหาคม 2522 จนถึงวันที่ 24 สิงหาคม 2542 การนับโทษที่เหลือต่อในวันที่ 15 กันยายน 2540 จึงยังไม่เป็นอันลวงเลวการลงโทษ

(ลงชื่อ)

คณิต ฒ นคร

(นายคณิต ฒ นคร)

อัยการสูงสุด

สำเนาถูกต้อง

อรรณณ/คัด

สมยศ/ทาน

กันยายน 2540

(นายสมยศ วงศ์กุล)

นิติกร 3